אומרים... מה הן אומרות... מה הם אומרים... מה הן אומרות... מה הם או

עמת סרנוסטי, העולם הזה

שמואל אבידור הכהן:
„דיברי ביטאון חב"ד הם כפירה גמורה!"

בגליון „בית חב"ד", שיצא לרגל התישעה באב, דווח שהגאולה קרובה מאוד. כל הסימנים שנתנו על התקופה שלפני בוא המשיח התממשו לכל פרטיהם, וביאת־המשיח היא עניין של ימים ספורים או שבועות ספורים.

החלטתי כי לפני שאתחיל בהפצת החדשות הטובות בין ידידיי ומכריי, שאינם קוראים את „בית חב"ד", אברר אצל עוד מישהו, שהוא מבין גדול בתורה, אם אומנם אפשר לסמוך על ההודעה המשמחת של חב"ד.

פניתי אל הרב שמואל אבידור הכהן, ושאלתי אותו אם גם הוא שמע משהו על ביאת המשיח.

מי שאמר את הדבר הזה בדבר בוא המשיח תוך שבועות או ימים הוא כופר גמור.

● **מדוע?**

מאחר שלפי האמונה היהודית המשיח יכול להגיע בכל יום ובכל רגע. ויהודי צריך להאמין בזה.

דת

● **והרי חסידי־חב"ד הם אנשים מאמינים, אז למה הם החליטו וגם אומרים שהמשיח מגיע?**

אצל חסידי חב"ד נפוצה דיעה שהרבי מלובביץ' הוא המשיח, והם גם מצאו סימן לכך.

● **מה הסימן?**

הרבי מלובביץ' גר בברוקלין, באיסטרן פרקווי מס' 770, והמיספר 770 זה בגימטריה „בית־משיח". את בוודאי שמעת ש[illegible]ונים עכשיו בית לרבי מלובביץ', שהוא העתק מדוייק של ה[illegible]ת באיסטרן פרקווי 770. הבית עומד להיגמר תוך שבועות א[illegible]ים, וחסידי־חב"ד מאמינים שברגע שהבית יהיה מוכן יבוא ה[illegible] הרבי מלובביץ', זאת אומרת — יבוא המשיח.

● **זאת אומרת, במילים אחרות, שאני לא יכולה [illegible]מוך על זה שהמשיח יבוא או־טו־טו?**

אני לא אמרתי את זה.

● **אבל אתה אומר שבינתיים אין שינוי!**

אין שינוי. צריך להאמין שהמשיח יכול לבוא בכל יום ובכל שעה.

(דניאלה שמי)

עמת סרנוסטי, העולם הזה

מאשה לובלסקי:
„האם אונס גרוע מרצח? מובן שלא!"

ביום ראשון, ה־9 באוגוסט, הופעל על־ידי „אגד" הסדר להסעת חיילים בקו שבין תל־אביב לחיפה. חייל ישלם 1.25 עבור הכרטיס בקו זה, וחיילות יסעו בחינם.

לי זה נראה כאפליה בין נשים וגברים, ומאחר ועוד לא שמעתי על אירגון־גברים, פניתי אל מזכירת אירגון־הנשים הגדול ביותר בארץ, „נעמת", מאשה לובלסקי, ושאלתי אותה מה דעתה על הסידור של „אגד".

תראי, אני באופן עקרוני בעד החיילות.

● **ואני באופן עקרוני בעד החיילות ובעד החיילים, ולכן הסידור לא נראה לי.**

אפליה

אולי עשו את זה כי לחיילות הרבה יותר קשה?

● **יותר קשה במה?**

את הרי יודעת לאיזה סיכונים נחשפות חיילות שלוקחות טרמפים.

● **אני שמעתי על חיילות שנאנסו בטרמפים, אבל גם שמעתי על חיילים שנרצחו בטרמפים. אונס נראה לך יותר גרוע מרצח?**

מובן שלא.

● **אשאל אותך אחרת. אילו היתה „אגד" מודיעה שחיילות ישלמו 1.25 ש"ח עבור הנסיעה, והחיילים יסעו בחינם, לא היית מתרגזת?**

ועוד איך הייתי מתרגזת!

● **נו?**

את יודעת מה, את צודקת. זו אפליה, וזה לא בסדר. אני מקווה שגם אגד תראה את זה, ותשחרר גם את החיילים מהתשלום, או שלפחות תעשה תשלום שווה לחיילים ולחיילות.

(דניאלה שמי)

יעקב חודורוב:
„נורא קינאתי בשחקנים ובאוהדים באנגליה!"

נבחרתה הלאומית של אנגליה ניצחה השבוע את נבחרת שאר העולם. התוצאה 3:0. 100 אלף צופים חזו במישחק ההוקרה להתאחדות האנגלית, לציון 100 שנות כדורגל אנגלי. שאלתי את יעקב חודורוב, שוער נבחרת ישראל בעבר, למה שחקנים ישראליים אינם מוזמנים לנבחרת שאר העולם.

כי אצלנו הרמה המיקצועית אינה מגיעה לרמת השחקנים בעולם. בכל העולם, השחקנים עובדים בכדורגל. זהו כדורגל מיקצועי. אצלנו הכדורגל הוא עוד בשנות ה־40, כדורגל חובבני. בישראל קיימת ליגה לכדורגל — ויסלחו לי ראשי ההתאחדות־לכדורגל — רק בשביל דבר אחד: כדי שיהיה טוטו לשעשוע. לא כדי לקדם את הכדורגל.

כדורגל

● **קינאת בשחקנים, באוהדים?**

נורא. איזו אווירה נהדרת היתה שם באנגליה, בשבת! איך השחקנים זכו שם לכבוד! ואיך הם ידעו להעניק את הכבוד המגיע לאגודות שלהם, למדינה שלהם!

● **למה אצלינו זה לא כך?**

כי אנחנו לא יודעים לחגוג וליהנות מאירועים לאומיים. אנחנו רק יודעים לבקר כל דבר. איבדנו את התחושה מה זה להופיע במדים לאומיים. ויש שחקנים שאפילו לא מעוניינים להופיע במדי הנבחרת.

● **אבל יש לנו מישחקי־הוקרה!**

רק בכדורסל. רק מכבי תל־אביב־כדורסל יודעת להעניק כבוד והערכה לשחקנים ששיחקו אצלה, ולערוך להם מישחקים עם שחקני כדורסל מכל העולם.

אצלנו לכל מישחק־הוקרה מקדימים הכתרות. הכתרת מלך־הבירה או מלך־הפלפל. כל תחרויות־המלכים הן כדי למשוך קהל ואחרי כל ההכתרות למיניהן מגיעים רק 15 אלף איש.

אין בארץ יחס לא של השחקנים, ולא של האוהדים, ולא של ראשי האגודות, לנבחרת לאומית. ואילו בעולם זה קיים בתודעת ובאופי השחקנים.

(רונית אנטלר)